

МЦПД

Міжнародний
Центр
Перспективних
Досліджень

01001, Україна, м. Київ, вул. Бориса Грінченка, 4, офіс 3.
Тел. (044) 279-88-23 | office@icps.kiev.ua | www.icps.com.ua

Зовнішньополітичні акценти

15 жовтня 2014 року
Випуск 8

Зміст

Зовнішньополітичні стратегії та рішення	1
• Саміт СНД без України.	1
• Путін згортає (?) проект «Новоросія»	2
Європейський фокус	4
• «Привіт Україні» від друзів Путіна з Європейського парламенту	4
• ВРУ необхідно прийняти законопроект «Про технічні регламенти і оцінку відповідності»	5
Регіональний та глобальний фокус: вплив на Україну	7
• Економіка Росії зазнає спаду	7
• Переформатування польського уряду	9

Зовнішньополітичні стратегії та рішення

Саміт СНД без України

10 жовтня ц.р. у Мінську відбувся черговий саміт Співдружності Незалежних Держав. Президент України Петро Порошенко відмовився взяти в ньому участь. З одного боку логічне рішення, яке стало продовженням політики на згортання участі в цій організації, повноцінним членом якої Україна не була. Одразу після Революції Гідності і анексії Криму було прийняте рішення про відмову від продовження виконання функцій головування в СНД. Причиною такого рішення, за словами керівника Прес-служби МЗС України Євгена Перебийноса, стало «порушення окремим державами-членами СНД договору про створення цієї організації через підтримку дій Росії щодо анексії Криму». При цьому зазначалося, що «Україна залишає за со-

**Президент
Порошенко
відмовився взяти
участь у саміті
СНД**

бою право ухвалити рішення щодо доцільності свого подальшого перебування у складі Співдружності».

Водночас, дивує те, що жодних чітких пояснень з боку офіційного Києва, які б висвітлювали позицію України стосовно СНД, не прозвучало. Лише в інтерв'ю одному з телеканалів Є.Перебийніс зазначив, що такий крок, — це «сигнал СНД стосовно того, де він вів і веде неправильно, підтримуючи дії Росії». Доволі наївна думка, адже сподіватися на те, що авторитарні режими пострадянських країн Центральної Азії, Кавказу та Білорусі, які до того ж залежать від Кремля, підтримають демократичний шлях розвитку України, не доводиться.

Але той факт, що за 8 місяців після зміни режиму Януковича Україною не ухвалено жодного

**Жодних чітких
пояснень позиції
України стосовно
СНД немає**

документа, спрямованого на згорання участі в СНД, свідчить, що остаточного рішення з цього питання ще не ухвалено. Крім того, напередодні Мінського саміту у телефонній розмові з Президентом Білорусі Аляксандром Лукашенком Президент України Петро Порошенко навіть вибачився за «неможливість особистої участі». Міністр закордонних справ України Павло Клімкін натомість заявив, що участь української сторони в цьому заході буде забезпечена Послом Михайлом Єжемем, що й мало місце.

Петро Порошенко вибачився за неможливість особистої участі

Таким чином, утримання від участі в цьому річному саміті СНД України на найвищому рівні можна вважати радше таким собі легеньким дипломатичним демаршем, а не усвідомленим рішенням завершити свою участь у цій мало-ефективній організації, яка була створена у далекому 1991 році радше для вирішення питань, які виникли у зв'язку з розпадом СРСР, а не формування дієвого майданчика для розвитку співробітництва між новоутвореними державами. Лише в понеділок 13 жовтня у Верховній Раді України було зареєстровано проект Закону

про припинення дії угоди про заснування СНД. Проте той факт, що його авторами стали лише депутати від партії «Свобода» свідчить про те, що шанси на його ухвалення нинішнім складом парламенту вкрай низькі.

Натомість, Україні треба нарешті визначитися. Приклад Грузії, яка з 2008 року згорнула свою участь в СНД, свідчить, що жодного апокаліпсису у разі виходу з цієї організації не станеться. Єдине, що треба зробити перед юридичним оформленням рішення про припинення для України дії Угоди про створення СНД, це провести інвентаризацію міжнародних договорів, укладених у рамках цієї організації та оголосити офіційну позицію про те, які з них Україна має намір продовжувати виконувати, а які пройдуть процедуру денонсації. Цілком очевидно, що з огляду на позицію країн-членів СНД щодо підтримки, явної чи мовчазної, агресії Росії проти України, і має визначитися подальший формат відносин з ними. Відтепер перевага має надаватися двосторонньому формату відносин України з державами-членами СНД.

Перевага має надаватися двосторонньому формату відносин України з державами-членами СНД

Путін згортає (?) проект «Новоросія»

Президент Росії Владімір Путін доручив «повернути з навчань в місця їхньої постійної дислокації 17,6 військовослужбовців ЗС РФ з Ростовської області». Це неоднозначне рішення по різному коментують в Європі, Україні та самій Росії. З одного боку оптимісти стверджують, що таким чином, В.Путін після свого день народження змінює свою політику щодо України і показує свою налаштованість на зміну політики з формату війни на формулу пошуку миру. Проте російські яструби та опозиціонери заявляють про епічну військово-політичну невдачу і оголошують главу Російської держави ледве не зрадником. При цьому наводяться цифри втрат серед російських військовослужбовців — до 4 тис. вбитими, величезні обсяги відтоку з Росії капіталу — біля 100 млрд.дол.США, галопуючу інфляцію, політичну ізоляцію, болючі санкції тощо.

Водночас, між білим та чорним кольорами є багато інших. Протягом останніх декількох

місяців велося безліч офіційних та неформальних дискусій стосовно доцільності виключення Росії не лише з Великої вісімки, що відбулося практично автоматично, а й з Великої двадцятки, черговий саміт якої очікується в листопаді в Австралії. Для російської дипломатії принципово важливим було недопущення провалу на цьому напрямку. Адже відсутність Владіміра Путіна на цьому саміті означала б практично повну політичну ізоляцію Росії. Ситуація ускладнювалася ще й тим, що в австралійських політичних колах не припиняється дискусія з цього приводу. Навіть Прем'єр-міністр Австралії неодноразово давав зрозуміти у своїх публічних коментарях, що В.Путін візьме участь у саміті виключно через відсутність у нього права вето.

Відсутність Владіміра Путіна на саміті G20 означала б повну політичну ізоляцію Росії

Тому, відчувши, що для досягнення консенсусу в цьому питанні необхідно зробити бодай крок назад, Кремль, наступивши на горло власній пісні, пішов на публічне оголошення про рішення, яке може тлумачитися як припинення підтримки проросійських бандитських і терористичних угруповань на Донбасі. Здавалося б, це рішення відкриває вікно можливостей для офіційного Києва в активізації дій, спрямованих на витіснення російських найманців та бойовиків зі своєї території. Адаже до 24 серпня після низки гучних перемог українських військових складалося враження, що для взяття під контроль всієї території Донецької та Луганської областей залишаються тижні.

Водночас, слід взяти до уваги два фактори. По-перше, відновлення законного правопорядку на Донбасі стало б цілковитою поразкою особисто Владіміра Путіна. Тому він не допустить цього в жодному випадку, принаймні в короткостроковій перспективі. Адаже заявлене відведення військ не означає закриття баз підготовки найманців у Ростовській області і не свідчить про те, що війська не можуть бути кинуті в бік після перших нових перемог української зброї, хай і на своїй території. А по друге — стиль керівництва державою та поведінки Президента України Петра Порошенко має доволі однозначні підтвердження намірів «стабілізувати» ситуацію на Донбасі. Між утриманням того, що є, і спробою відновити територіальну цілісність з ризиком втратити все, вибір зроблено на користь першого.

Таким чином, про жодне згортання проекту «Новороссія» не йдеться. Вже зараз можна передбачити, що одразу після саміту Великої двадцятки в Брісбані Кремль буде шукати приводів для ескалації ситуації

в Україні. При цьому «прорвати» може не лише на Донбасі, а й в інших Південних та Східних областях України. Враховуючи це, доволі неочікуваний тайм-аут, взятий з власної ініціативи Владіміром Путіним, слід використати для зміцнення оборони в Харківській, Одеській та Херсонській областях, а також повномасштабного переозброєння збройних сил України, зміцнення командування та підготовки до осінне-зимової кампанії. Крім того, з огляду на посилення дипломатичних зусиль Росії, спрямованих на руйнацію проукраїнського лобі в ОБСЄ, Раді Європи та ЄС, Україна повинна невідкладно приділити увагу відновленню ефективності дій своєї дипломатії та значно посилити свої дипломатичні зусилля спрямовані на збереження та посилення санкційних режимів проти України та на переведення у практичну площину готовності окремих її держав партнерів до повномасштабного військово-технічного та фінансово-технічного співробітництва. При цьому американський, канадський та європейський напрямки залишаються ключовими.

Про жодне згортання проекту «Новороссія» не йдеться

Україна має невідкладно відновити ефективність своєї дипломатії

Європейський фокус

«Привіт Україні» від друзів Путіна з Європейського парламенту

На минулому тижні комітет з питань міжнародної торгівлі Європейського Парламенту не зміг ухвалити рішення про продовження за прискореною процедурою дії автономних торговельних преференцій для України, які полягають у скасуванні імпорتنих мит. Для цього вистачило голосів всього чотирьох євродепутатів — Гельмута Шольца (група об'єднаних лівих, Німеччина), представників групи «Європа за свободу і пряму демократію» Давида Борреллі (Італія) і Вільяма Дартмута (Великобританія) та французької радикалки Марін Ле Пен, які створили блокуючу меншість і проголосували проти прискорення законодавчого процесу.

З одного боку, таке рішення не привід для паніки, адже це не остаточне рішення. Мова йде не про відмову по суті рішення, а про неспроможність комітету за наявності 10% голо-

Мова не йде про відмову ухвалити рішення по суті

сів блокуючої меншості розглядати питання за скороченою процедурою. 20 жовтня відбудеться повторне засідання Комітету, на якому буде застосована стандартна процедура, і є всі шанси на те, що зелене світло буде запалене. Проте насторожує те, що після цього питання має бути розглянуто на пленарному засіданні Європейського парламенту. І в разі зволікання може утворитися затримка продовження дії автономних торговельних преференцій для України, адже відповідне травневе рішення втрачає чинність 1 листопада ц. р.

Таким чином, не залежно від результатів розгляду цього питання, вже зараз можна стверджувати про активізацію зусиль друзів Путіна в Європейському Парламенті. Це перший дзвіночок офіційному Києву з Брюсселя. Для уникнення подальших

Для уникнення подальших сюрпризів потрібно вжити заходів напередження

неприємних сюрпризів потрібно вжити заходів на упередження. По-перше, посилити роботу з євродепутатами, причому не лише напередодні чи безпосередньо під час засідань відповідних комітетів, а й на постійній основі.

Цілком очевидно, що зусиль виключно Представника України при ЄС Костянтина Єлісєєва та інших дипломатів Представництва ЄС у Брюсселі, навіть незважаючи на їхній виключно високий рівень професіоналізму, абсолютно не

достатньо. Необхідно невідкладно посилювати Посольства України в державах-членах ЄС, а також посилювати міжпарламентські зв'язки. Це є непрості завдання в умовах зволікання з призначенням нових послів України та виборчої компанії. Проте нещодавні призначення Послів України у Франції та Польщі дають надію на те, що принаймні перше ускладнення не вдовзі буде подолано.

ВРУ необхідно прийняти законопроект «Про технічні регламенти і оцінку відповідності»

На розгляді у Верховній Раді України знаходиться законопроект «Про технічні регламенти і оцінку відповідності», що є одним із ключових євроінтеграційних проектів. Цей законопроект фактично завершує ряд законодавчих актів, а саме — ЗУ «Про стандартизацію» та «Про метрологію та метрологічну діяльність, прийняття яких усуває технічні бар'єри та юридичні перешкоди у торгівлі промисловими товарами та сприятиме відкриттю для українських промислових товарів ринку ЄС та інших розвинутих країн світу. Цей законопроект був винесений на порядок денний останнього сесійного дня роботи Верховної Ради 7-го скликання —

14 жовтня, проте не був розглянутий у зв'язку з достроковим закриттям засідання Ради через провокації під стінами парламенту. Якщо законопроект не буде прийнятий на позачерговому засіданні, про необхідність проведення якого наголосив Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов, торгівлю промисловими товарами буде ускладнено ще як мінімум на рік.

Цілями прийняття технічних регламентів є захист життя та здоров'я людей, тварин і рослин, охорона довкілля та природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки та запобігання продажу неякісної продукції.

Законопроект усуває технічні бар'єри та юридичні перешкоди у торгівлі промисловими товарами

На практиці технічні регламенти є найсуворішою формою нетарифного регулювання. Вся продукція, що виготовляється та постачається на ринок України (за невеликим виключенням) повинна відповідати вимогам відповідних технічних регламентів.

При цьому на території ЄС та в інших розвинутих країнах ці стандарти розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Маракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року і є обов'язковою для усіх членів СОТ, у тому числі і для України. Також чинне українське законодавство в сфері технічних стандартів не відповідає вимогам директив Нового та Глобального підходу Європейського Союзу, що визначають вимоги до розроблення аналогічних актів Європейського Союзу. Якщо ж діючі в країні технічні стандарти не відповідають вищезазначеним вимогам, то продукція цієї країни не може потрапити на відповідні ринки, де прийняті ці стандарти, зокрема ринок ЄС.

На сьогодні питання розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, а також здійснення оцінки відповідності, у тому числі обов'язкової сертифікації, регламентується Законами Укра-

Технічні регламенти є найсуворішою формою нетарифного регулювання

їни «Про підтвердження відповідності», «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» та Декретом Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію і сертифікацію» та цілою низкою інших нормативних актів. Водночас окремі норми цих законодавчих актів дублюються або не узгоджуються між собою, а деякі не враховують окремих норм Угоди про технічні бар'єри у торгівлі СОТ. Як наслідок, до більшості національних актів законодавства, що по своїй суті є технічними регламентами, не застосовуються принципи Угоди про технічні бар'єри у торгівлі СОТ щодо їх розроблення, прийняття та застосування. Це, у свою чергу, зумовлює не дотримання Україною своїх зобов'язань як члена СОТ.

Чинне законодавство не враховує окремих норм Угоди про технічні бар'єри у торгівлі СОТ

У проекті пропонується замість законів України «Про підтвердження відповідності» та «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» прийняти єдиний Закон України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», в якому будуть консолідовані правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування регламентів та процедур оцінки відповідності. Це дозволить не лише усунути суперечності між ними, але й надасть змогу більш якісно адаптувати національне законодавство до законодавства Європейському Союзу.

Відтак, законопроект створює правове поле та механізми для прийняття директив Європейського Союзу, що дозволить розпочати процес переходу на європейські стандарти та виконання всіх зобов'язань України в промисловій сфері. Приведення у відповідність обов'язкових

технічних регламентів Європейського Союзу стимулюватиме безперешкодний обіг продукції між Україною та ЄС. Також проект удосконалює правові та організаційні засади стандартизації, скасовує державну реєстрацію технічних умов, встановлює принцип добровільності використання національних стандартів. Також проект закону передбачає створення єдиного національного органу стандартизації, відповідно до європейської практики.

Проект передбачає створення єдиного національного органу стандартизації

Прийняття даного законопроекту позитивно вплине як на українських виробників так і на споживачів. В першу чергу це допоможе відкрити ринки ЄС та розвинутих країн світу для українських промислових виробників і цим самим допоможе пом'якшити наслідки торгової війни з Росією та втрату російського ринку.

Також впровадження нової системи технічного регулювання на основі європейських стандартів зумовлюватиме не лише підвищення безпеки товарів та послуг, але й сприятиме кращому інституційному захисту прав споживачів у випадку неякісної продукції. Водночас вищий рівень безпеки промислових товарів означтиме, що товари, що не відповідають вимогам безпеки, але є, ймовірно, дешевшими, будуть витіснені з ринку. Це стосуватиметься як товарів національного виробника, який не зможе адаптуватись до нових вимог, так і менш безпечних імпортованих товарів. Це може негативно вплинути на споживачів з нижчим рівнем доходу, але у довгостроковій перспективі користування безпечнішими товарами сприятиме покращенню здоров'я населенню, зменшенню випадків травмування, що може компенсувати витрати на купівлю безпечніших товарів.

Регіональний та глобальний фокус: вплив на Україну

Економіка Росії зазнає спаду

Міжнародні санкції з початку їх застосування вже мають значний ефект на економічну ситуацію в Російській Федерації. Проблеми з курсом рубля, дефіцит державного бюджету, брак кредитних ресурсів для великих підприємств, спад зовнішньоторговельної активності — все це уже вплинуло на життя пересічного росіянина. Проте краще за всього економічні тенденції характеризуються основними показниками.

ВВП. Мінекономрозвитку Росії ще в серпні попередило, що економіка Росії балансує між стагнацією і рецесією. Прогноз Мінекономрозвитку РФ у цілому на 2014 передбачає зростання ВВП на 0,5%. Світовий банк прогнозує зростання ВВП РФ на 2014 рік також на рівні 0,5%, і 0,3% і 0,4%

Світовий банк прогнозує ріст ВВП Росії у 2014 році на рівні 0,5%

в 2015 і 2016 роках, тобто найбільше уповільнення росту економіки прогнозується на 2015 рік, який найбільше буде відображати результати санкцій.

Бюджет. Набагато гіршою є ситуація з бюджетом РФ, який був виконаний з дефіцитом у 138,0 млрд рублів у вересні 2014 року, що становить 2,0% від ВВП за цей місяць. Оскільки одним з основних показників, які закладаються при складанні бюджету, є ціна на нафту, то у зв'язку зі світовим зниженням цін на неї, ситуація з бюджетом буде погіршуватися.

Курс рубля. 13 жовтня курс російського рубля побив черговий рекорд по відношенню до долара і євро, які коштували 40,46 руб. і 51,20 руб. відповідно. Основними причинами падіннями курсу рубля

Курс російського рубля досягнув чергового максимуму

є загальне зниження світових цін на нафту та відтік капіталу внаслідок західних санкцій. Наслідком є те, що тільки протягом останніх десяти днів російський центробанк витратив на підтримку рубля 6 млрд дол., а з початку року рубль втратив 18 відсотків вартості по відношенню до долара. Загалом, проблеми стабільності національної валюти є одним з визначальних, оскільки впливають на купівельну спроможність населення, інфляцію, активність інвесторів та торговельну активність.

Інфляція. За даними Росстату накопичена інфляція за підсумками вересня склала 6,5%, що є максимумом з вересня 2011 року. Для порівняння в четвертому кварталі 2013 року інфляція складала 1,7%. Таке значне зростання інфляції матиме місце і в подальшому, наслідком чого стає погіршення становища осіб з фіксованим доходом, зниження стимулів до нагромадження, переорієнтування виробників на випуск продукції низької якості.

Відтік капіталу. За оцінками Банку Росії з січня по вересень 2014 року банки і підприємства вивезли капіталу в загальному на \$85,2 млрд., що є в 1,9 рази більше за аналогічний період попереднього року. Проте за прогнозами Мінекономрозвитку РФ за підсумками 2014 року з Росії буде вивезено близько \$100 млрд. Такий значний відтік капіталу буде погіршувати економічну ситуацію Росії, оскільки наслідком буде подальше скорочення податкових надходжень до державного бюджету, зменшення валютних резервів та загальна стагнація розвитку економіки.

Зовнішньоторговельна діяльність. Росія імпортує значну частину харчових продуктів з-за кордону, для прикладу, у 2013 році 40% від ввезеної в Росію сільськогосподарської продукції було вироблено в ЄС, ще 4% — у США. У зв'язку з торговельним ембарго, а також тим, що Росія не може в повній мірі замінити імпорт, очікується зростання цін на деякі продукти харчування і до 40% (м'ясо-молочна група товарів).

Ціни на нафту. Стрімке зниження ціни нафти на світовому ринку в комплексі з введеними санкціями США, ЄС та інших держав відносно

енергетичного сектору Росії суттєво впливають на грошово-кредитну та банківську систему РФ. Нинішня тенденція до падіння світових цін на нафту, підтвердженням чого є по суті мовчазна згода Євросоюзу з відміною санкцій щодо продажу нафти відносно іранської компанії NITC, дозволить останній відновити співпрацю з європейськими партнерами та отримати доступ до раніше заблокованих фінансових та технологічних активів.

Посилення позицій Ірану на світовому енергетичному ринку призведе до послаблення агресивної енергетичної політики Росії. Крім того, західні санкції заблокували Росії можливість купувати технології видобутку на шельфі, а також видобувні платформи, що зупиняє розвиток проектів видобутку нафти і газу глибинного буріння в регіонах Сибіру, а також гальмує видобувні проекти в Арктиці. В результаті Росія має величезні природні ресурси, але не має технологій для їх видобутку, а щоб створити аналогічні власні потужності Росії знадобляться час і гроші.

На додаток, ускладнення геополітичної ситуації навколо Росії та її внутрішньоекономічні проблеми руйнують амбітні плани Кремля перевести нафтогазові розрахунки з долара на рубль. Водночас, не виправдалися сподівання Кремля на активність китайських фінансових організацій. Нині офіційний Пекін не поспішає виступати проти санкцій Заходу, далекоглядно аналізуючи можливі ризики та збитки від такої співпраці. Власне, китайські банки не мають наміру масштабно інвестувати в російські проекти, інвестори Піднебесної мають інтереси в інших країнах. А це означає, що Пекін усвідомлює роль, відведену йому російським партнером, та не хоче бути інструментом боротьби у протистоянні Москви з Вашингтоном та Брюсселем. У результаті китайська компанія CNPC відмовилася завчасно сплатити авансовий платіж за будівництво газопроводу «Сила Сибіру», на що «Газпром» був змушений відкласти запуск проекту на два роки.

Відтік капіталу майже удвічі збільшився порівняно з 2013 роком

Руйнуються плани Кремля перевести нафтогазові розрахунки з долара на рубль

Пекін не хоче бути інструментом боротьби у протистоянні Москви з Вашингтоном та Брюсселем

Україна повинна використовувати падіння ціни на нафту на світових ринках та внутрішньо економічні ускладнення через режим санкцій як «козир» у газових переговорах з Росією. Алогічно вести мову про ціну на газ у 385 дол/тис. куб.м., де у формулі газового ціноутворення закладено вартість нафти, в той час, як за останні 3 місяці ціна на нафту марки Brent впала на 12%.

Загалом, економічна ситуація Російської Федерації виглядає не зовсім оптимістичною в результаті застосованих до неї санкцій, а також світового падіння цін на нафту. Погіршення економіки буде спостерігатися і надалі, зокрема 2015 рік буде роком найбільшого відображення наслідків військової та торговельної агресії РФ.

Переформатування польського уряду

1 жовтня 2014 року новий уряд Польщі, очолюваний Евою Копач, отримав вотум довіри від Сейму. Переформатування уряду відбулося внаслідок обрання Дональда Туска (який очолював польський уряд з 2007) головою Європейської Ради. Однак 13 міністрів з колишнього уряду Туска все ж таки зберегли свої посади, а новий уряд поповнився 6 новими персоналіями, включаючи прем'єр-міністра Еву Копач.

Особливий інтерес викликала кандидатура нового міністра закордонних справ, особливо в контексті наслідків зміни уряду Польщі для країн всього регіону. Протягом семи років, посаду міністра закордонних справ Польщі обіймав Радослав Сікорський, який вважався незмінним «адвокатом України» в Європейському Союзі. Під час перебування на посаді очільника МЗС Радослав Сікорський займав непохитну позицію проти амбіцій Росії в Східній Європі. Саме Сікорський, разом з Карлом Більдтом, тодішнім міністром закордонних справ Швеції, ініціювали програму Східного партнерства ЄС в 2009 році, що передбачала зближення України, Молдови, Грузії, Азербайджану, Вірменії та Білорусі за країнами-членами Європейського Союзу. Також під його керівництвом Польщі вдалося відіграти важливу роль в запровадженні санкцій ЄС проти Росії, які стали наслідком дій Російської Федерації на Сході України. Новий Прем'єр-міністр Польщі Ева Копач вирі-

МЗС Польщі
очолив
Гжегож Схетина

Новому
очільникові
МЗС бракує
дипломатичного
досвіду

шила все ж таки замінити Сікорського в складі свого уряду на Гжегожа Схетину. У свою чергу, Сікорський очолив пост спікера польського парламенту.

До останнього моменту, очікувалося, що пост міністра закордонних справ буде відданий колишньому міністрові фінансів Польщі Яцеку Ростовському. Однак дана кандидатура була відхилена Броніславом Комаровським, який апелював до відсутності дипломатичного досвіду у Ростовського. Кандидатура нового очільника МЗС отримала хвилю критики та відверте здивування, адже Гжегож Схетина також не має великого досвіду роботи в дипломатичній сфері. Очевидно, що йому бракує авторитету та міжнародних контактів, які були наявні у його попередника. Крім того, інформація про те, що Г.Схетина навіть не володіє англійською мовою, неабияк підіграла дискусію серед його критиків.

Призначення Г.Схетини розглядається скоріше в контексті внутрішньої польської політики та внутрішньопартійного суперництва. Лідери правлячої партії Польщі «Громадянська платформа» намагаються таким чином попередити розкол в партії.

Г. Схетина довгий час вважався найбільшим конкурентом Дональда Туска в «Громадянській платформі», але згодом був маргіналізований як політик. В середині партії існували побоювання, що він та його прихильники можуть найближчим часом виокремитися від «Громадянської платформи» у свою власну групу. Таким чином, призначення Г.Схетини на

Призначення
Г.Схетини слід
розглядати
у контексті
внутрішньополітичної
конкуренції

пост міністра закордонних справ є власне спробою «втихомирити» його перед майбутніми парламентським виборами 2015.

Судячи з перших заяв Еви Копач новопризначений уряд Польщі буде приділяти більше уваги власній внутрішній політиці, ніж «українському питанню» з огляду на той факт, що парламентські вибори в Польщі мають відбутися вже восени наступного року. Нова очільниця уряду Польщі, висловлюючись про «прагматизм політики нового польського уряду щодо України», вже натякнула, що вона не схильна наслідувати політику активної підтримки України, якої дотримувався попередній уряд. Такі заяви голови уряду та зміна міністра закордонних справ Польщі в умовах, коли східні кордони Європи знаходяться під загрозою, неабияк сколихнули суспільство та викликали ряд питань щодо позиції Польщі стосовно конфлікту

в Україні. Що стосується безпекової політики, то Е.Копач має намір сфокусуватись на тіснішій співпраці з ЄС та НАТО, а не «розмахувати мечем довкола самостійно». Г.Схетина, у свою чергу, запевнив про власний намір продовжувати політику Р.Сікорського, хоча і з власними внесеними корективами, наголошуючи на важливості спадкоємництва зовнішньої політики в умовах сучасних викликів.

Очевидно, що Польща і надалі підтримуватиме Україну, але в рамках потужніших зусиль Заходу та відігравати менш провідну роль у формуванні міжнародного реагування. Навіть якщо урядові пріоритети і будуть змінюватися найближчим часом, напрям польської зовнішньої політики навряд чи зазнає змін.

Новий польський уряд зосередиться на власній внутрішній політиці

Метою публікації є оцінка основних зовнішньополітичних кроків України, аналіз представлення України у контексті глобальних процесів у регіоні та світі, а також огляд основних світових подій, що можуть мати вплив на подальший розвиток України та країн регіону. Окрема увага приділяється оцінці процесу європейської інтеграції України, зокрема питанням імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

@2014 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)

У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД

Автор ідеї: Василь Філіпчук

Відповідальний за проект: Вадим Трюхан

Колектив експертів МЦПД: Вадим Трюхан, Володимир Притула, Ірина Івашко, Олена Захарова, Наталя Слободян, Василь Поворозник

Експерти Центру відкриті до спілкування з медіа. Для отримання фахових коментарів просимо звертатися до Директора з комунікацій МЦПД Світлани Судак:

ssudak@icps.kiev.ua